

Sygn. akt I C 379/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wiesław Okrzesik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Małyśa

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 roku w Suchej Beskidzkiej

na rozprawie

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. na rzecz powoda G. S. kwotę 36.824,76 zł (trzydzieści sześć tysięcy osiemset dwadzieścia cztery złote 76/100);
- w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- ustala odpowiedzialność strony pozwanej za przyszłe następstwa zdrowotne będące skutkiem doznanego urazu z dnia 17.10.2013 roku, mogące ujawnić się w przyszłości;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- zasądza od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej 2.129,73 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia dziewięć złotych 73/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych od których powód był zwolniony;
- pozostałe koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 379/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 września 2016 r., sygn. akt I C 379/15

W pozwie z dnia 3 listopada 2014 r. (k. 2) powód G. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda kwoty 38 038,26 zł tytułem dopłaty do przyznanej sumy zadośćuczynienia i odszkodowania, należnych w związku z doznaną w następstwie wypadku z dnia 17 października 2013 r. przez powoda szkodą. Na dochodzoną sumę składała się kwota 35 000 zł tytułem dopłaty do zadośćuczynienia za wszelką doznaną przez powoda krzywdę, obejmującą cierpienie fizyczne i psychiczne, jak również ewentualne przyszłe następstwa przedmiotowego zdarzenia

oraz kwota 3 038,26 zł tytułem dopłaty do odszkodowania za zwiększone potrzeby w zakresie kosztów dojazdów do palcówek medycznych, kosztów opieki osób najbliższych. Powód wniósł również o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu (k. 4-13) powód wskazał, że na podstawie umowy o pracę z dnia 31 grudnia 2010 r. był zatrudniony na stanowisku kierowcy pojazdów ciężarowych przez S. T., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...). W dniu 17 października 2013 r. powód będąc w trasie na Węgry zatrzymał się na postoju przy granicy czesko-słowackiej w J.. Wówczas zauważył, że łożysko lewego koła pierwszej osi naczepy jest uszkodzone. Kiedy podszedł, żeby sprawdzić przyczynę i rozmiar uszkodzenia, nagrzane łożysko piasty koła wybuchło, a oderwana wówczas nagrzana felga wraz z nagrzanymi szpilkami mocującymi felgę, drobinami rozerwanego łożyska uderzyły bezpośrednio w powoda. W wyniku tego zdarzenia powód doznał otwartego złamania poprzecznego kości piszczelowej z przemieszczeniem o szerokości trzonu i niewielkim skróceniu oraz załamaniem szczytu głowy strzałki. Podczas dwutygodniowej hospitalizacji powód odbył serię badań oraz przeszedł operację zamkniętego nastawienia złamania ze stabilizacją wewnętrzną oraz zespolenia kości piszczelowej gwoździem śródszpikowym. W styczniu 2014 r. u powoda zdiagnozowano bakterię gronkowca złocistego. W trakcie kolejnej hospitalizacji dokonano u powoda dynamizacji gwoździa śródszpikowego prawego podudzia oraz przeprowadzono zabieg operacyjny stawu rzekomo zakażonego prawej kości piszczelowej oraz wykonano plastykę wiórami gąbczastymi mrożonymi. Powód stosował kurację farmakologiczną. Poruszał się przy pomocy kul lokciowych.

Powód ponadto wskazał, że pozwany uznał swoją odpowiedzialność odszkodowawczą za konsekwencje urazu doznanego w następstwie zdarzenia szkodowego, przyznając powodowi świadczenie w wymiarze łącznym 47 923,93 zł (35 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 2 230,45 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 812,93 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów, 7 880,55 zł tytułem utraconego dochodu, 2 000 zł tytułem zwrotu kosztów opieki). Kwota ta zdaniem powoda nie rekompensuje całokształtu poniesionych w związku z urazem wydatków oraz nie oddaje skali krzywdy, jakiej doznał w konsekwencji wypadku, którego następstwa znosi obecnie od ponad roku, przygotowując się do kolejnej hospitalizacji, zabiegu operacyjnego oraz powtórnego leczenia i gojenia pooperacyjnych ran w grudniu bieżącego roku. W dalszej kolejności powód wskazał szczegółowo okoliczności stanowiące podstawę dochodzonego przez niego zadośćuczynienia, jak również koszty opieki osób trzecich, koszty dojazdów i konieczności ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość.

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 marca 2015 r. (k. 70) pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Pozwany podniósł, że powód zgłosił do (...) S.A. szkodę z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych posiadacza pojazdu ubezpieczonego w (...) S.A. związaną z wypadkiem z dnia 17 października 2013 r. Lekarze orzekający w (...) S.A. ustalili u powoda 18% trwałe uszczerbek na zdrowiu. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku i wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 35 000 zł. Zdaniem pozwanego uwzględnienie żądania powoda prowadziłoby do jego wzbogacenia, gdyż doznany uszczerbek na zdrowiu nie uzasadnia wypłaty w żądanej przez powoda wysokości. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, że jego zdaniem zwiększenie kwoty przyznanego jednorazowo zadośćuczynienia mogłoby nastąpić jedynie w przypadku ujawnienia dotychczas nie ujawnionego, a w sposób bezpośredni związanego z zaistniałym wypadkiem uszczerbku na zdrowiu. Zdaniem pozwanego także dalsze roszczenia powoda dotyczące kosztów dojazdów i kosztów opieki osób trzecich powinny zostać oddalone gdyż są nieudowodnione, a także zawyżone. Pozwany podniósł także, że przyznał powodowi koszt opieki w wysokości 2 000 zł. Pozwany wskazał, że nie zasługuje na uwzględnienie żądania powoda ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za ewentualne szkody, które mogą powstać w przyszłości w stanie zdrowia powoda. Do ustalenia obowiązku wynagrodzenia szkód przyszłych koniecznym jest stwierdzenie prawdopodobieństwa, że aktualny stan zdrowia powoda nie ujawnia jeszcze wszystkich skutków uszkodzenia ciała. W przedmiotowej sprawie proces leczenia powoda zakończył się i do tej pory nie ujawniły się u niego inne niekorzystne skutki w zakresie stanu zdrowia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód G. S. pozostawał zatrudniony od dnia 3 stycznia 2011 r., na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 31 grudnia 2010 r., jako kierowca samochodów ciężarowych, przez S. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...).

Dowód: umowa o pracę z dnia 31 grudnia 2010 r. (k. 22)

Powód w dniu 17 października 2013 r. rozpoczął pracę o godzinie 15.00 w B. i wyjechał na trasę na Węgry samochodem ciężarowym marki M. z naczepą marki (...). Towar załadowany na naczepie był w workach i ważył 16 900 kg.

Okolo godziny 17.00 powód dojechał do granicy czesko-słowackiej w miejscowości J. i tam zatrzymał się przy drodze dojazdowej do parkingu, aby skorzystać z toalety. Po zabezpieczeniu samochodu wyszedł z kabiny i szedł lewą stroną wzdłuż pojazdu. Przechodząc obok pierwszej tylnej osi naczepy zauważył małe dymienie z koła. W drodze powrotnej z toalety zatrzymał się obok osi naczepy, aby sprawdzić dokładnie co jest przyczyną takiego dymienia. Pochylił się nad kołem i zauważył nagrzaną felgę i oponę oraz brak dekla z tworzywa sztucznego zabezpieczającego nakrętkę na osi. Stwierdził, że łożysko w kole zostało uszkodzone, co z kolei doprowadziło do nagrzania felgi, opony i innych części zamontowanych w okolicy osi koła. W chwili kiedy podniósł głowę i wyprostował się, nastąpił huk i został uderzony wyrwaną felgą uszkodzonego koła w prawą i lewą nogę, w okolicy kolan. Po uderzeniu felgą został odrzucony na odległość około 4 metrów w kierunku jezdni. Nie stracił przytomności i wolno przyczółgał się do samochodu. Wówczas podeszli do uszkodzonego kierowcy z innych samochodów ciężarowych, którzy tam stali w tym czasie. Jedna z osób wezwała karetkę pogotowia, która zawiozła powoda do szpitala w miejscowości C.. W szpitalu zrobiono powodowi prześwietlenie prawej nogi i założono opatrunek.

Przed odjazdem jeden z kierowców zabezpieczył samochód i kluczyki przekazał poszkodowanemu. Powód podał jednemu z kierowców nr telefonu swojego pracodawcy, którego powiadomiono o wypadku. Poszkodowany powiadomił żonę o wypadku i pobycie w szpitalu. W godzinach wieczornych do szpitala przyjechał pracodawca i zapoznał się ze stanem zdrowia poszkodowanego. Zabrał od niego kluczyki do samochodu i pojechał na miejsce wypadku, gdzie przystąpił do usuwania awarii. W dniu 18 października 2013 r. około godziny 8.00 do szpitala przyjechał ponownie pracodawca i pokrył koszty transportu poszkodowanego z miejsca wypadku do szpitala oraz za badania i leczenie w szpitalu. Okolo godziny 12.00 przyjechała po powoda żona z karetką z Polski. Przewiozła go do szpitala w Ż. na konsultacje, a następnie do szpitala w S., gdzie został przyjęty okolo godziny 18.00.

Dowód: kopia protokołu nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy (k. 24-26), kopia zapisu wyjaśnień poszkodowanego złożonych w związku z wszczętym postępowaniem powypadkowym (k. 27), kopia informacji złożonej przez świadka wypadku w związku z prowadzonym postępowaniem powypadkowym – S. T. (k. 28), kopia informacji złożonej przez świadka wypadku w związku z prowadzonym postępowaniem powypadkowym – B. S. (k. 29)

Samochód ciężarowy marki M. (...) o nr rej. (...) i naczepa marki S. (...) o nr rej. (...) były sprawne technicznie.

Powód posiadał aktualne badania lekarskie oraz prawo jazdy kategorii B, C, BE, CE, uprawniające go do prowadzenia pojazdów powyżej 24 ton.

Dowód: kopia protokołu nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy (k. 24-26)

W wyniku zdarzenia z dnia 17 października 2013 r. powód doznał otwartego złamania poprzecznego kości piszczelowej z przemieszczeniem o szerokość trzonu i niewielkim skróceniem oraz złamania szczytu głowy strzałki.

Dowód: kopia porady lekarskiej z dnia 18 października 2013 r. (k. 30)

Powód przebywał na Oddziale Urazowo-Ortopedycznym Szpitala (...) w S. w okresie od dnia 18 października 2013 r. do dnia 30 października 2013 r. W trakcie hospitalizacji powód został poddany badaniu RTG uda, kolana i podudzia.

Wykonano u niego nastawienie oraz zespolenie kości piszczelowej gwoździem śródszpikowym. Zastosowano terapię farmakologiczną.

Po hospitalizacji powód otrzymał zalecenie chodzenia o kulach bez obciążania chorej kończyny oraz odbywania wizyt kontrolnych w Poradni Ortopedycznej.

Dowód: kopia karty pacjenta (k. 31), kopia karty informacyjnej z dnia 31 października 2013 r. (k. 32-33), zeznania powoda (k. 145/2)

Powód od 4 listopada 2013 r. pozostawał pod opieką Przychodni Specjalistycznej Poradni Ortopedycznej ZOZ w S..

Do 22 stycznia 2014 r. powód co drugi dzień jeździł z żoną do szpitala na zmiany opatrunku. Później na kontrolę jeździł raz w tygodniu. Opatrunki w domu zmieniała mu żona.

Dowód: kopia historii choroby (k. 34-43), zeznania świadka B. S. (k. 144/2-145), zeznania powoda (k. 145/2)

Powód uległ zakażeniu gronkowcem złocistym, który został ujawniony w posiewie w dniu 27 grudnia 2013 r.

Dowód: kopia wyników badań (k. 120), opinia biegłego sądowego z dnia 2 listopada 2015 r. (k. 149-151), zeznania powoda (k. 145/2)

W dniu 20 marca 2014 r. u powoda przeprowadzono badanie USG okolicy łydki, które wykazało, że w kości piszczelowej, w miejscu złamania od strony przedniej występuje masywne nawarstwienie okostnowe, otaczająca tkanka podskórna wykazuje obniżenie echogeniczności – naciek zapalny. W miejscu przetoki skórnej widoczny był przylegający do kości zbiornik ropnego płynu śr. ok. 7-8 mm, z widoczną przetoką w kości i zbiornikiem płynu w jamie szpikowej. Poniżej od zbiornika ropy wystąpił obrzęk tkanki podskórnej. Bocznie, przyśrodkowo i do tyłu na poziomie szczeliny złamania nie stwierdzono aktywnego stanu zapalnego.

Dowód: kopia wyniku badania USG z dnia 20 marca 2014 r. (k. 44)

W okresie od dnia 14 kwietnia 2014 r. do dnia 5 maja 2014 r. powód przebywał w Wojewódzkim Szpitalu (...) w P., gdzie w dniu 18 kwietnia 2014 r. przeszedł operację polegającą na dynamizacji gwoźdźcia śródszpikowego prawego podudzia, zabieg operacyjny sposobem Judet Forbesa stawu rzekomego zakażonego prawej kości piszczelowej oraz plastykę wiórami gąbczastymi mrożonymi, nasączonymi czynnikiem płytkowym PRP.

Dowód: kopia karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 49-50), kopia historii zdrowia i choroby (k. 51, 53), kopia skierowania do szpitala (k. 52), zeznania powoda (k. 145/2)

W okresie od dnia 8 stycznia 2015 r. do dnia 26 stycznia 2015 r. w Wojewódzkim Szpitalu (...) w P., powód ponownie przeszedł operację – dynamizację gwoźdźcia śródszpikowego prawego podudzia, a następnie operacyjne usunięcie gwoźdźcia śródszpikowego oraz ziarniny zapalnej i martwaków kostnych z kości piszczelowej prawej.

Dowód: kopia karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 26 stycznia 2015 r. (k. 97-98), kopia skierowania do poradni specjalistycznej z dnia 12 lutego 2015 r. (k. 99), kopia wyników badania z dnia 12 lutego 2015 r. (k. 100-101), kopia historii zdrowia i choroby z dnia 12 lutego 2015 r. (k. 102), kopia skierowania do szpitala i do poradni specjalistycznej z dnia 12 lutego 2015 r. (k. 103), zeznania powoda (k. 145/2)

Powód korzystał z pomocy Poradni Leczenia Chorób Naczyń w T. oraz Specjalistycznej praktyki lekarskiej lek. med. Z. P..

Dowód: kopia wyników badań z dnia 3 marca 2015 r. (k. 104), kopia z dokumentacji medycznej (k. 105), kopia informacji dla lekarza kierującego (k. 106), kopia wyniku badania USG z dnia 12 marca 2015 r. (k. 107)

Powód w dalszym ciągu korzystał z opieki Poradni Urazowo-Ortopedycznej Dorosłych w Wojewódzkim Szpitalu (...) w P..

Dowód: kopia historii zdrowia i choroby z dnia 19 marca 2015 r. (k. 108), kopia zaświadczenia o stanie zdrowia z dnia 19 marca 2015 r. (k. 109-110), kopia skierowania do szpitala i poradni specjalistycznej z dnia 19 marca 2015 r. (k. 112-113), kopia historii zdrowia i choroby z dnia 16 kwietnia 2015 r. (k. 118, 119), zeznania powoda (k. 145/2)

Powód był rehabilitowany w PZOZ Oddziale Rehabilitacji w C..

Dowód: kopia karty informacyjnej (k. 114), kopia zaświadczenia z dnia 17 marca 2015 r. (k. 111)

W okresie od dnia 4 sierpnia 2015 r. do dnia 1 września 2015 r. powód przebywał w (...) Centrum (...), (...) i (...) w U., gdzie korzystał z zabiegów fizykoterapeutycznych i ćwiczeń usprawniających.

Rozpoznano u powoda niestabilność przyśrodkową i przednio-tylną kolana prawego.

Dowód: kopia karty informacyjnej z leczenia szpitalnego (k. 141-143)

W dniu 4 kwietnia 2014 r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że powód ma uprawnienie do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 6 miesięcy licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego. Następnie uprawnienie to było przedłużane o kolejne 6 miesięcy orzeczeniem z dnia 12 września 2014 r. i z dnia 7 października 2014 r. W dniu 4 maja 2015 r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że powód jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 maja 2016 r. i z tego tytułu otrzymał rentę.

Dowód: kopia orzeczeń lekarza orzecznika ZUS z dnia 4 kwietnia 2014 r. (k. 122-123, 124-125, 126-127, 128-129, 130), kopia decyzji ZUS z dnia 1 czerwca 2015 r. (k. 130)

Pismem z dnia 27 marca 2014 r. powód zgłosił przedmiotową szkodę do pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany przyznał powodowi kwotę w łącznej wysokości 47 923,93 zł, na którą złożyły się kwoty: 35 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia z doznaną krzywdę, 812,93 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu, 2 230,45 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 22 553,13 zł tytułem zwrotu utraconych korzyści/zarobków i 2 000,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki.

Koszty dojazdów wyliczone zostały w oparciu o wnioskowaną przez powoda ilość przejechanych kilometrów – 1 768 km, przy przyjęciu średniego spalania samochodu w wysokości 8l/100 km oraz kosztu paliwa 5,50 zł.

Dowód: akta szkody z dnia 2013-10-17 (k. 85), kopia pisma z dnia 14 sierpnia 2014 r. (k. 54-55), kopia opinii kompleksowej (k. 75-77)

Powód po operacjach był osobą leżącą i wymagał opieki osób drugich. Trzeba było mu przygotowywać posiłki, pomagać w czynnościach higienicznych i fizjologicznych.

Gdy powód przebywał w szpitalu żona codziennie go odwiedzała. Podczas odwiedzin przyniosła mu często basen i kaczkę, ponieważ powód krępował się korzystać w tym zakresie z pomocy pielęgniarek.

Powód do czasu operacji przeprowadzonej w Wojewódzkim Szpitalu (...) w P. w kwietniu 2015 r. nie poruszał się samodzielnie. W związku z niestabilnością kolana obecnie chodzi w stabilizatorze.

Dowód: zeznania świadka B. S. (k. 114/2-115), zeznania świadka D. S. (k. 115), zeznania powoda G. S. (k. 145/2)

Doznany przez powoda uraz utrudnia funkcjonowanie całej jego rodziny. Przed wypadkiem powód często wraz z córką i żoną wyjeżdżał na wycieczki, chodzili na basen. Obecnie powód ma ograniczoną możliwość spędzania aktywnie czasu z rodziną.

Powód ma problemy ze snem w nocy z uwagi na ból nogi, jak również z uwagi na niepokój związany z przyszłością jego i rodziny.

Dowód: zeznania świadka B. S. (k. 114/2-115)

Powód po wypadku stał się zamknięty. Martwi go obecna sytuacja materialna rodziny.

Dowód: zeznania świadka B. S. (k. 114/2-115), zeznania świadka D. S. (k. 115), zeznania powoda G. S. (k. 145/2)

Po wypadku powód ma obawy, gdy podchodzi do źródeł ciepła, np. podchodząc do piekarnika zastanawia się czy on nie wybuchnie.

Dowód: zeznania powoda G. S. (k. 145/2)

Przed wypadkiem powód zarabiał około 4 000 – 5 000 zł miesięcznie. Obecnie powód otrzymuje rentę czasową w wysokości 700 zł miesięcznie. Wraz z żoną są zmuszeni do korzystania z pomocy finansowej swojej rodziny.

Przed wypadkiem powód wraz z żoną planował zakup materiałów budowlanych w związku z zamiarem budowy domu. Powód posiadał oszczędności w wysokości 40 000 – 50 000 zł. Te środki finansowe przeznaczone zostały natomiast na koszty związane z przejazdami powoda do lekarza, zakupem opatrunków i lekarstw.

Dowód: zeznania świadka B. S. (k. 114/2-115), zeznania świadka D. S. (k. 115), zeznania powoda G. S. (k. 145/2)

Powód nie będzie mógł również sam pracować na budowie, co było jego zamiarem, bo po 2-3 godzinach stania noga jest opuchnięta i obolała.

Dowód: zeznania świadka B. S. (k. 114/2-115)

Do końca grudnia 2013 r. powód wymagał pomocy w czynnościach samoobsługowych, pomocy w dojeździe do poradni ortopedycznej. Opieka w tym wymiarze wynosiła 6 godzin na dobę.

Od stycznia do połowy kwietnia powód wymagał pomocy w czynnościach związanych z wysiłkiem fizycznym, wymagał pomocy w poruszaniu się poza domem – na wizyty kontrolne. W tym czasie był samodzielny w czynnościach samoobsługowych. Pomoc w tym czasie wynosiła 4 godziny na dobę.

W skutek przebytego złamania u powoda wystąpiły zmiany troficzne w zakresie skóry podudzia, zmiany bliznowate w tkankach miękkich, a w konsekwencji przewlekłe dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchomości.

Powód wymagał długotrwałego leczenia, praktycznie do października 2015 r., aktualne leczenie i rehabilitacja zostały zakończone. Wskazana jest jednak okresowa kontrola. Aktualnie uzyskano wygojenie złamania i powikłań gojenia w postaci stawu rzekomego kości piszczelowej prawej.

W związku z wystąpieniem powikłania w postaci zakażonego stawu rzekomego istnieje w przyszłości możliwość uczynienia się procesu zapalnego kości. Przebyte złamanie powikłane procesem zapalnym spowodowało zmiany w tkance kostnej oraz w tkankach miękkich, w tym nieodwracalne pozapalne zmiany w tkankach miękkich.

W obecnym stanie zdrowia przeciwwskazana jest praca związana z wysiłkiem fizycznym, w szczególności z obciążeniami kończyny dolnej prawej.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 2 listopada 2015 r. (k. 149-151)

W dniu 10 września 2015 r. powód został skierowany do poradni specjalistycznej z uszkodzeniem więzadła krzyżowego przedniego stawu kolanowego prawego, po odczuciu przez powoda w dniu 14 lipca 2015 r. przeskoku w stawie kolanowym z uczuciem niestabilności, silnymi bólami, a następnie obrzękiem.

Dowód: kopia skierowania do poradni specjalistycznej (k. 165), kopia historii zdrowia i choroby (k. 166, 169, 171-172), kopia badania (k. 167-168)

Zmiany w stanie kolanowym prawym nie mają związku z złamaniem podudzia w dniu 17 października 2013 r.

Dowód: opinia uzupełniająca z dnia 31 maja 2016 r. (k. 184)

W dniu 11 marca 2016 r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 40% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku z dnia 17 października 2013 r. W dniu 4 maja 2016 r. stwierdzono częściową niezdolność powoda do pracy, do dnia 31 maja 2017 r.

Dowód: kopia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 11 marca 2016 r. (k. 178-179) i z dnia 4 maja 2016 r. (k. 180-181)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zasada odpowiedzialności nie była sporna między stronami, albowiem nie kwestionowała jej strona pozwana, która na etapie postępowania likwidacyjnego uznała obowiązek zaspokojenia roszczeń powoda i przyznała mu z tego tytułu łączną kwotę 47 923,93 zł. Sporna natomiast była wysokość dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia i odszkodowania, bowiem strona pozwana twierdziła, iż przyznana przez nią kwota w toku postępowania likwidacyjnego w całości wyczerpuje roszczenie powoda.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, a katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia, określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, iż zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia, a celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, które ma mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy (vide wyrok SN z dnia 3 lutego 2000 r., sygn. akt III CNK 969/98, LEX nr 50824).

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 35 000,00 zł nie jest adekwatne do krzywdy jakiej doznał powód ulegając wypadkowi. Należy mieć bowiem na względzie nie tylko obrażenia, jakich doznał powód, ale również odczuwane przez niego cierpienia fizyczne i psychiczne, związane z przebytem wypadkiem i doznany urazem. Zdaniem Sądu wypłacona już kwota zadośćuczynienia nie spełnia przesłanek przepisu art. 445 k.c., ponieważ wysokość zadośćuczynienia musi być rozważana indywidualnie i przedstawiać dla poszkodowanego odczuwalną wartość ekonomiczną, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej. Mając wskazane okoliczności na względzie, zdaniem Sądu zadośćuczynienie w łącznej kwocie 70 000,00 zł jest adekwatne do stopnia cierpień zarówno fizycznych jak i psychicznych, jakich w wyniku wypadku doznał powód i doznaje nadal, wobec czego Sąd zasądził tytułem dalszego zadośćuczynienia na rzecz powoda kwotę 35 000,00 zł.

Nie ulega wątpliwości, że powód na skutek wypadku doznał urazu, który spowodował bezpośrednie naruszenie sprawności jego organizmu. Zauważenia wymaga przy tym, że stopień stałego uszczerbku powoda na zdrowiu wzrósł z 20% ustalonych treścią opinii biegłego (k. 151) do 40%, jak wynika z orzeczenia z dnia 11 marca 2016 r. (k. 178-179).

Wypadek wpłynął bezpośrednio na plany powoda na przyszłość, uniemożliwiając rozpoczęcie budowy własnego domu. Powód nie może ponadto spędzać tak jak dawniej aktywnie czasu z rodziną. Przy ustalaniu rozmiaru krzywdy, doznanej przez powoda Sąd miał na uwadze trwający u powoda do chwili obecnej stan lękowy związany z przebywaniem obok źródeł ciepła, a przejawiający się obawą o możliwość ich wybuchu.

Nadto, kolejną okolicznością, którą Sąd wziął pod uwagę ustalając rozmiar doznanej przez powoda krzywdy jest jego młody wiek. W dniu wypadku powód miał 30 lat, był aktywny fizycznie, wykonywał pracę zarobkową. Po wypadku musiał ograniczyć swoją aktywność. Obecnie nie jest w stanie zaspokoić potrzeb materialnych swojej żony i dziecka. Zmuszony jest korzystać z pomocy finansowej rodziny. Niewątpliwie, taki stan rzeczy negatywnie wpływa na jego samopoczucie.

Z uwagi na powyższe, mając na względzie, że kwota zadośćuczynienia przedstawiać ma dla poszkodowanego odczuwalną wartość ekonomiczną, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej, Sąd doszedł do przekonania, iż kwota 70 000,00 zł będzie odpowiednia do rozmiaru doznanej przez powoda krzywdy, a jednocześnie nie jest zbyt wygórowana i nie spowoduje nieuzasadnionego wzbogacenia powoda.

W dalszej kolejności, w odniesieniu do zasądzonej kwoty odszkodowania, wskazać należy, że w myśl art. 822 k. c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k. c.), a wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zgodnie z zasadą kompensacyjnego charakteru odszkodowania, winno ono w całości pokrywać szkodę wynikającą z określonego zdarzenia, z którym prawo wiąże obowiązek naprawienia szkody. Art. 361 § 2 k.c. stanowi bowiem, iż naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, iż szkoda równoznaczna jest z uszczerbkiem majątkowym, powstałym wbrew woli poszkodowanego, obejmującym różnicę pomiędzy obecnym jego stanem majątkowym, a stanem majątkowym, jaki zaistniałby, gdyby nie zdarzenie wywołujące szkodę (wyrok SN z dnia 22 listopada 1963 r., III PO 31/63, opubl. OSNC 1964/7-8/128).

Ustalając wysokość odszkodowania Sąd miał na uwadze, że powód po wypadku wymagał niewątpliwie opieki osoby drugiej, co potwierdził opiniujący w sprawie biegły, uznając, że opieka wynosiła 6 godzin, a następnie 4 godziny na dobę (k. 151). Sąd wziął natomiast w tym zakresie pod uwagę żądanie powoda, który za okres od dnia 17 października 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (tj. 75 dni) wskazywał 3 godziny opieki na dobę, a w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia 27 marca 2014 r. (tj. 85 dni) - 2 godziny. Co do kwoty wynagrodzenia za jedną godzinę opieki Sąd zgodził się ze stanowiskiem pozwanego, że nie może to być kwota brutto w wysokości 10,50 zł, gdyż gdyby ktoś świadczył opiekę w sposób zawodowy, to otrzymywałby kwotę netto. Należało zatem przyjąć stawkę godzinową w wysokości 8 zł. Łącznie tytułem zwrotu kosztów opieki za 395 godzin (75 dni x 3h + 85 dni x 2h) powodowi należało się 3 160,00 zł (395 h x 8 zł), pomniejszone o wypłaconą już przez pozwanego kwotę w tym zakresie, tj. 2 000,00 zł. Zatem zasądzić należało kwotę 1 160,00 zł (3 160,00 – 2 000,00 zł).

W przedmiocie ustalenia kwoty tytułem zwrotu kosztów przejazdu, Sąd uznał, że właściwe jest przyjęcie obok ceny paliwa, również stawki amortyzacji określonej w Rozporządzeniu Ministra Transportu z dnia 23 października 2007 r. w wysokości 0,8358 zł/km, co daje przyjmując podaną przez powoda, a zaakceptowaną przez pozwanego (k. 55), ilość przebytych kilometrów – 1 768 km, kwotę 1 477,69 zł. Pozwany wypłacił powodowi kwotę 812,93 zł, zatem do wypłaty pozostała kwota 664,76 zł (1 477,69 – 812,93 zł).

Zasądzona kwota odszkodowania wyniosła łącznie 1 824,76 zł (1 160,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki + 664,76 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdu).

Z uwagi na powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd zasądził na rzecz powoda uzupełniającą kwotę zadośćuczynienia w wysokości 35 000,00 zł oraz uzupełniającą kwotę 1 824,76 zł tytułem odszkodowania, łącznie 36 824,76 zł, oddalając powództwo co do pozostałej kwoty, o czym orzeczono w pkt 1 i 2 sentencji wyroku.

W pkt 3 sentencji Sąd ustalił odpowiedzialność strony pozwanej za przyszłe następstwa zdrowotne. Z opinii biegłego wynika bowiem, że w związku z wystąpieniem powikłania w postaci zakażonego stawu rzekomego istnieje w przyszłości u powoda możliwość uczynienia się procesu zapalnego kości (k. 151).

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając kosztami procesu pozwanego. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 2 400,00 zł zostało ustalone na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. - w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002, Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) wraz z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 17,00 zł.

Na koszty procesu w niniejszej sprawie złożyła się ponadto opłata od pozwu w wysokości 1 842,00 zł, która została ustalona przy uwzględnieniu ostatecznie określonej wartości przedmiotu sporu na kwotę 36 824,76 zł (5% z 36 825 zł = 1 841,25 zł), oraz koszt opinii biegłego w wysokości 287,73 zł, łącznie 2 129,73 zł, którymi Sąd zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w pkt 4, 5 i 6 sentencji wyroku.